

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

*ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ*

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

25 και 26 Μαρτίου 2004

Βρυξέλλες

**ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ, κ. ΡΑΤ ΣΟΧ
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ**

01/S-2004

Γενική Διεύθυνση Προεδρίας

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2004)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2004)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\Bruxelles

ΟΜΙΛΙΕΣ

Λόγος
του Pat Cox, Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
στη σύνοδο εργασίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την τρομοκρατία

Βρυξέλλες,
Πέμπτη 25 Μαρτίου 2004

Εμείς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πληροφορηθήκαμε το φρικτό έγκλημα της Μαδρίτης στις 11 Μαρτίου ενώ συνεδριάζαμε στο Στρασβούργο. Αμέσως εξέφρασα τη βαθύτατη οδύνη μας, τα συλλυπητήρια και την αλληλεγγύη μας στις τόσο πολλές οικογένειες που υπέφεραν εξαιτίας αυτής της αποτρόπαιης, αδικαιολόγητης και παράλογης επίθεσης ενάντια στο λαό της Ισπανίας, στη δημοκρατία και την Ευρώπη. Ήταν επίσης κήρυξη πολέμου εναντίον της δημοκρατίας.

Αυτές οι αχαρκτήριστα απεχθείς πράξεις αποτέλεσαν ένα νέο βήμα στον διογκούμενο κίνδυνο της τρομοκρατίας. Οι πολίτες μας αισθάνονται τώρα ότι είναι ευάλωτοι απέναντι σε μια απειλή που μπορεί να χτυπήσει οποιοδήποτε κράτος μέλος μας ανά πάσα στιγμή.

Τον Ιανουάριο απευθύνθηκα στην πρώτη Διεθνή Διάσκεψη για τα θύματα της τρομοκρατίας και και είπα κάτι που θα επαναλάβω και σήμερα: είναι καθήκον μας απέναντι στον ισπανικό λαό, καθήκον μας απέναντι στους Ευρωπαίους, να μην υπάρξει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ασφαλές καταφύγιο για τους τρομοκράτες και την τρομοκρατία.

Αξίζουν συγχαρητήρια στην Ιρλανδική Προεδρία που έθιξε το ζήτημα της τρομοκρατίας σε συνεδριάσεις του Συμβουλίου την περασμένη και την τρέχουσα εβδομάδα. Αλλάζοντας το πρόγραμμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, υπογραμμίσατε ότι η τρομοκρατία βρίσκεται στο επίκεντρο της προσοχής μας.

Σε λίγο πρόκειται να συζητήσετε τις συγκεκριμένες προτάσεις που έχουν εκπονήσει οι Υπουργοί Δικαιοσύνης και Εσωτερικών. Η έκκληση που σας απευθύνω είναι να πάρετε όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσετε τη στενότερη δυνατή συνεργασία όλων των υπηρεσιών ασφαλείας μας σε αυτό τον παγκόσμιο αγώνα ενάντια στην τρομοκρατία. Και θα σας ζητούσα να έχετε κατά νου ότι το να συμφωνήσετε σε συμπεράσματα θα είναι θετικό· αλλά το να εξασφαλίσετε ότι τα συμπεράσματα θα εφαρμοσθούν πράγματι, είναι απολύτως απαραίτητο.

Έχουμε στη διάθεσή μας τους μηχανισμούς. Μπορούμε να καταλήξουμε σε συμφωνία ανάμεσα στις κυβερνήσεις, αλλά πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι οι κυβερνήσεις θα εφαρμόσουν πράγματι αυτές τις αποφάσεις, και ότι η απαραίτητη συνεργασία μεταξύ κυβερνήσεων και υπηρεσιών ασφαλείας θα κινηθεί τόσο επείγοντως όσο επιβάλλει η κατάσταση. Δεν κατορθώσαμε να τηρήσουμε όλες τις δεσμεύσεις που είχαμε αναλάβει μετά τις 11 Σεπτεμβρίου. Η τήρηση αυτών των δεσμεύσεων θα είναι η πιο ταιριαστή απάντηση στη σφαγή της 11ης Μαρτίου. Έτσι θα στείλουμε δυνατά και καθαρά το μήνυμα ότι οι δημοκρατίες της Ευρώπης και τα θεσμικά όργανα της Ευρώπης είναι ενωμένα και αποφασισμένα να νικήσουν αυτή τη μέγιστη απειλή που βρίσκεται απέναντί μας.

Και καθώς εντείνουμε τον αγώνα μας ενάντια στους τρομοκράτες, δεν πρέπει να ξεχνάμε την τραγωδία των θυμάτων τους. Ελπίζω και πιστεύω ότι οι συγγενείς τους βρήκαν κάποια παρηγοριά σ' αυτή την πρωτοφανή επίδειξη αλληλεγγύης και συμπάθειας από την ευρωπαϊκή, ή μάλλον από την παγκόσμια κοινότητα. Το Κοινοβούλιο μας ζήτησε να αναδείξουμε την 11η Μαρτίου ως ημέρα μνήμης της Ευρώπης για τα θύματα της τρομοκρατίας.

Η συνεδρίαση αυτή πρέπει να στείλει ένα πεντακάθαρο μήνυμα.

En favor de la democracia y de los derechos humanos. No más bombas. No más muertos. Entre todos acabaremos con los terroristas.

(Για τη Δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Όχι άλλες βόμβες! Όχι άλλοι θάνατοι! Όλοι μαζί θα νικήσουμε τους τρομοκράτες).

**Λόγος
του Pat Cox, Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο**

**Βρυξέλλες,
Παρασκευή 26 Μαρτίου 2004**

Το θέμα που αναδεικνύεται για αυτό εδώ το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι η ανάγκη να αντιμετωπίσουμε το χάσμα ανάμεσα σε λόγια και έργα. Και η ανάγκη αυτή πουθενά δεν είναι περισσότερο έκδηλη όσο στην Ατζέντα της Λισσαβόνας, όπου το χάσμα ανάμεσα σε λόγια και έργα οδηγεί σε χάσμα αξιοπιστίας του όλου εγχειρήματος.

Στη Σύνοδο Κορυφής της Λισσαβόνας την άνοιξη του 2000, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έθεσε φιλόδοξους στόχους για τον εκσυγχρονισμό της ευρωπαϊκής οικονομίας. Στην καρδιά των στόχων αυτών βρισκόταν η προοπτική για επιπλέον ετήσια ανάπτυξη, που θα οφείλεται στα μέτρα της Ατζέντας και θα ανέρχεται σε 0,75%, κάθε χρόνο χωρίς εξαίρεση. Με τον τρόπο αυτό, έως το 2010, θα φθάναμε τα ποσοστά ανάπτυξης των ΗΠΑ.

Η χάραξη φιλόδοξων στόχων και προθεσμιών είναι κομμάτι της ευρωπαϊκής μεθόδου. Ηλεκτρίζει τη δημόσια δράση και μπορεί να ενισχύσει την αξιοπιστία μας απέναντι στο κοινό. Το πρόγραμμα της ενιαίας αγοράς του 1992 και το ενιαίο νόμισμα του 1999 είναι πρόσφατα παραδείγματα που μας θυμίζουν ότι όλοι μαζί μπορούμε να πετύχουμε μεγάλα πράγματα όταν το θέλουμε. Η Ατζέντα της Λισσαβόνας, εξίσου φιλόδοξη με τον τρόπο της όσο και οι παραπάνω στόχοι, απαιτεί σύντομη δράση των κρατών μελών και βοήθεια από τις Βρυξέλλες, όχι προσκόμματα. Πρόκειται για μια ευρωπαϊκή εκστρατεία που διεξάγεται σε εθνικά πεδία μάχης. Οι δράσεις των κρατών μελών πρέπει τώρα να φθάσουν στο ύψος των ευρωπαϊκών φιλοδοξιών μας.

Ήδη έχουμε εμπειρία τεσσάρων ετών από το δεκαετές αυτό πρόγραμμα και όλες οι αναλύσεις συγκλίνουν σε μια κομβική διαπίστωση: δεν φθάνουμε τους στόχους μας.

Έχουν γίνει σημαντικά βήματα προόδου. Τα κράτη μέλη, το ένα μετά το άλλο, επιδίδονται σε εθνικές οικονομικές μεταρρυθμίσεις – χαλάρωση των ρυθμίσεων στην αγορά εργασίας, μεταρρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας, προγράμματα δημιουργίας απασχόλησης – αλλά το συνολικό άθροισμα όλων αυτών των προσπαθειών μέχρι στιγμής δεν έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Δύο βασικοί δείκτες, η οικονομική ανάπτυξη και η αύξηση των θέσεων εργασίας, αναδεικνύουν την έκταση του προβλήματος. Οι πολίτες μας θέτουν δικαίως ερωτήματα. Τη στιγμή που η εγχώρια αγορά μας είναι σχεδόν μιάμιση φορά όσο η αμερικανική, και το μερίδιό μας στο παγκόσμιο εμπόριο είναι μεγαλύτερο από των ΗΠΑ, πώς γίνεται να αποδίδουμε συνεχώς λιγότερο καλά από ό,τι οι ΗΠΑ; Πώς εξηγείται το γεγονός ότι, ενώ έχουμε ενιαία αγορά που υποστηρίζεται από ενιαίο νόμισμα, πρέπει να περιμένουμε την αμερικανική οικονομική ανάκαμψη για να μας βγάλει από τη στασιμότητα;

Φυσικά, οι εκλογείς μας ανησυχούν για το ρυθμό των αλλαγών και για τη διάβρωση της παραδοσιακής εργασιακής ασφάλειας και άλλων κοινωνικών κεκτημένων. Τα κράτη μέλη και το ίδιο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο πρέπει να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να εξηγήσουν ότι η μακροπρόθεσμη ευημερία της Ευρώπης απαιτεί να επικεντρωθούμε όχι στη διαφύλαξη αλλά στη δημιουργία θέσεων εργασίας, καθώς και στην προώθηση των δεξιοτήτων και της προσαρμοστικότητας των εργαζομένων. Στο μέτωπο της μεταρρύθμισης, επιτακτική ανάγκη είναι να επιταχύνουμε τη διαδικασία, όχι να χαλαρώσουμε το ρυθμό.

Εμείς, στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, συμβάλλουμε στη διαδικασία των μεταρρυθμίσεων. Στο τέλος αυτής της κοινοβουλευτικής περιόδου σημειώνονται σημαντικά βήματα προόδου, καθώς ο αριθμός των νομοθετικών κειμένων που πρόκειται να εξετασθούν στις δύο τελευταίες συνόδους ολομελείας μας φθάνει σε πρωτοφανή ύψη. Μόλις την επόμενη εβδομάδα, το Κοινοβούλιο πρόκειται να εγκρίνει δύο σημαντικές νομοθετικές προτάσεις για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Είμαστε πρόθυμοι να προχωρήσουμε με την ταχεία διαδικασία, όχι μόνο στο κείμενο για τα αξιόγραφα, αλλά και σχετικά με τον τραπεζικό τομέα και τις ασφάλειες. Παράλληλα, πιάσαμε για την ταχεία ελευθέρωση των εμπορευματικών και επιβατικών μεταφορών, όπως είχαμε κάνει στο παρελθόν σχετικά με την ευκολότερη πρόσβαση επιχειρήσεων και καταναλωτών σε φθηνότερη ενέργεια.

Περνώντας σε περισσότερο οικεία ζητήματα, θα έλεγα ότι τα θεσμικά όργανα δεν έχουν βρει τη θέληση ούτε έχουν αποκτήσει την ορμή ώστε να δώσουν χειροπιαστά αποτελέσματα. Θυμάται ότι στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης είχαμε αλληλοσυγχαρεί επειδή νομίσαμε ότι είχαμε καταλήξει σε πολιτική συμφωνία σχετικά με το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Μαθαίνουμε τώρα ότι το Συμβούλιο, για μια ακόμη φορά, δεν κατόρθωσε να ολοκληρώσει το θέμα, ενώ έχουν περάσει σχεδόν 30 χρόνια από τις πρώτες συζητήσεις του, και μάλιστα σε μια στιγμή που οι αμερικανικές εταιρίες ξεπερνούν τις κοινοτικές κατά 4 προς 1 στον αριθμό διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που κατατίθενται στο Γραφείο Ευρεσιτεχνιών των ΗΠΑ· αλλά ακόμη και στην ίδια την Ένωση, οι αμερικανικές εταιρίες προηγούνται (170 έναντι 161).

Εκεί που έχουμε θεσπίσει ευρωπαϊκά πλαίσια δράσης, η υλοποίηση και η επιβολή σε εθνικό επίπεδο είναι απογοητευτικές. Περίπου το 40% των οδηγιών της ΕΕ εξακολουθούν να μην μεταφέρονται στο εθνικό δίκαιο μέσα στην προθεσμία που τίθεται. Τα τρία θεσμικά μας όργανα πρέπει να καταβάλουν συλλογική προσπάθεια στον τομέα αυτό: η Επιτροπή πρέπει να μεριμνά για την επιβολή· οι κυβερνήσεις των κρατών μελών θα έπρεπε να προωθούν πιο τακτικά πρωτοβουλίες στα εθνικά τους κοινοβούλια στα θέματα της Ατζέντας της Λισσαβώνας, ενώ το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να αξιοποιήσει το διάλογό του με τα εθνικά κοινοβούλια για να αναδεικνύει ζητήματα προτεραιότητας όπου η μεταφορά στο εθνικό δίκαιο υστερεί ή όπου πρέπει να ενισχυθεί η επιβολή των διατάξεων.

Η ποιότητα της νομοθεσίας μας είναι θεμελιώδες ζήτημα. Πρέπει βέβαια να νομοθετούμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά λιγότερο και καλύτερα. Τώρα πρέπει να εφαρμόσουμε τη συμφωνία που συνάψαμε τον περασμένο Δεκέμβριο σχετικά με την καλύτερη νομοθέτηση. Πρέπει να συμφωνηθεί κοινό πρόγραμμα των τριών θεσμικών οργάνων για την απλούστευση της νομοθεσίας, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για τους επόμενους έξι μήνες, για τον επόμενο χρόνο και για την επόμενη πενταετή περίοδο και επίσης πρέπει να τηρήσουμε τη δέσμευσή μας και να αξιολογούμε καλύτερα τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων μας από πλευράς θέσεων εργασίας, ανταγωνιστικότητας και προστασίας του περιβάλλοντος, χρησιμοποιώντας αντικειμενικές μελέτες επεκτεταμένου αντικτύπου, και πάλι σύμφωνα με κοινό πρόγραμμα που θα έχει συμφωνηθεί από τα τρία θεσμικά όργανα και θα υπακούει σε κοινά κριτήρια.

Στο σχέδιο συμπερασμάτων, η Προεδρία δικαίως τονίζει τη σημασία της έρευνας και ανάπτυξης, όπου οι επιδόσεις μας όσον αφορά τις επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα είναι κακές. Υποστηρίζουμε πλήρως την ιδέα της βελτίωσης των συνθηκών για την ιδιωτική έρευνα και ανάπτυξη και τη στοχοθετημένη δημόσια στήριξη. Όσο για το δικό μας ευρωπαϊκό πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας και ανάπτυξης, ασφαλώς πρέπει να απλουστευθεί, ιδίως όσον αφορά τις μικρές και τις μεσαίες επιχειρήσεις. Απαραίτητη όμως είναι και η επιπλέον χρηματοδότηση, με περισσότερα χρήματα για τη βασική και την εφαρμοσμένη έρευνα. Αυτή η υψηλή προτεραιότητα στη μελλοντική χρηματοδότηση πρέπει να αντανakλάται στις προσεχείς δημοσιονομικές προοπτικές τις οποίες θα αρχίσουμε να συζητούμε το φθινόπωρο.

Η επιστημονική μας κοινότητα, που όλο και περισσότερο δέχεται ελκυστικές προτάσεις εκτός Ένωσης, πρέπει να κινητοποιηθεί και να δραστηριοποιηθεί γύρω από ορισμένα μεγάλα ευρωπαϊκά έργα, τα οποία παρουσιάζουν δυναμικό οικονομικής βιωσιμότητας και μπορούν να δώσουν μια ευρωπαϊκή εστίαση στις προσπάθειές μας.

Οι εργασίες της ομάδας της οποίας ηγείται ο Wim Kok και άλλοι έχουν συνεισφέρει στο να κατανοήσουμε τι είναι αναγκαίο και να μπορέσουμε να διδαχθούμε από την παρελθούσα πρακτική των κρατών μελών, έτσι ώστε να ενθαρρύνουμε περισσότερους να εισέλθουν στην αγορά εργασίας, να επιβραβεύουμε όσους εργάζονται και να προσφέρουμε ένα φιλικό περιβάλλον για τις νέες επιχειρήσεις, μικρές, μεσαίες και μεγάλες.

Αλλά δεν αρκεί η οξύτερη ανάλυση των τεκταινομένων στην ευρωπαϊκή οικονομία· πρέπει να συνοδεύεται από την επανόρθωση των αδυναμιών. Εδώ, το βάρος πέφτει σε σας, τους αρχηγούς των κυβερνήσεων των κρατών μελών, αλλά τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα μπορούν και πρέπει να παίζουν το ρόλο τους.

Η Ιρλανδική Προεδρία κατόρθωσε να ενοποιήσει τα συμπεράσματα της συνεδρίασης: για πρώτη φορά, πρόκειται να εκδώσετε ένα κείμενο σαφές και κατανοητό. Ελπίζουμε ότι τα λιγότερα συμπεράσματα θα οδηγήσουν σε μεγαλύτερα αποτελέσματα.

Εξωτερικές σχέσεις**Κύπρος**

Χαιρετίζω την παρουσία εδώ του νέου Πρωθυπουργού της Ελλάδας, του κ. Καραμανλή, και τον ευχαριστώ που αφιέρωσε το χρόνο να με συναντήσει στην Αθήνα στις αρχές αυτής της εβδομάδας. Του εύχομαι κάθε καλό, όπως και στον Πρόεδρο της Κύπρου, τον κ. Παπαδόπουλο, και ελπίζω για επιτυχή περάτωση, μέσα στις επόμενες μέρες, των συνομιλιών για επίτευξη λύσης στο κυπριακό ζήτημα.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως και εσείς, παρακολουθεί από κοντά τη διαδικασία που εξελίσσεται στο πλαίσιο της αποστολής καλών υπηρεσιών του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών Kofi Annan. Διακαής ελπίδα μας είναι ότι οι ηγέτες και των δύο κοινοτήτων θα βρουν τη σοφία και την πολιτική βούληση έτσι ώστε να μετατρέψουν σε δυνατότητα και σε πραγματικότητα την ένταξη μιας συμφιλιωμένης και συμφιλιωτικής Κύπρου.

Έχει ειπωθεί πολλές φορές, αλλά αυτή εδώ μπορεί στ' αλήθεια να είναι "η τελευταία ευκαιρία".

Πιστεύω ότι, καθώς θα προχωρούμε στη φάση μιας πρότασης που θα συμφωνηθεί και θα τεθεί ενώπιον των εκλογέων και των δύο κοινοτήτων στις 20 Απριλίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να αναλάβει ενεργό ρόλο.

Πρέπει να δείξουμε καθαρά την ένταση της προσήλωσής μας στην επίτευξη λύσης, τόσο με επίκαιρες, εποικοδομητικές πολιτικές δηλώσεις όλων των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων υπέρ της επίτευξης λύσης, όσο και σε σχέση με το μέγεθος μιας ενδεχόμενης δημοσιονομικής συνεισφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια Διάσκεψη Χορηγών στις 15 Απριλίου. Εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορέσει να υποσχεθεί μια αξιόλογη συνεισφορά που θα συμβάλει αισθητά στο να δοθούν διαβεβαιώσεις στους πολίτες για πρακτικά ζητήματα που επηρεάζουν τη ζωή τους, όπως οι μετεγκαταστάσεις, η ανοικοδόμηση και τα παρόμοια, αν μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε την ενεργητική υποστήριξη της ΕΤΕπ, τότε θα έχουμε θετικό αντίκτυπο στο αποτέλεσμα που όλοι εμείς που βρισκόμαστε γύρω από αυτό το τραπέζι σήμερα ελπίζουμε και επιθυμούμε.

Κοσσυφοπέδιο

Το ξέσπασμα της βίας στο Κοσσυφοπέδιο τις τελευταίες μέρες ήταν μια σκληρή υπενθύμιση των συσσωρευμένων εντάσεων, της ρευστότητας και των κινδύνων για τη σταθερότητα που ακόμη χαρακτηρίζουν τα Δυτικά Βαλκάνια. Τα γεγονότα της 17ης Μαρτίου αποτελούν σοβαρή αρνητική εξέλιξη, όχι μόνο επειδή προκάλεσαν έναν ακόμη πιο έντονο εκ των πραγμάτων διαχωρισμό των εθνοτικών ομάδων, αλλά και επειδή έσπειραν νέες αμφιβολίες σχετικά με το μέλλον του Κοσσυφοπεδίου ως ειρηνικής και πολυεθνικής οντότητας.

Πιστεύω ότι δεν πρέπει να επιτρέψουμε καμία παρέκκλιση από την πολιτική μας προσέγγιση που συνίσταται στο να επιμένουμε να υπάρξουν πρώτα πρότυπα και μετά να αποφασισθεί το καθεστώς. Τα πρότυπα αυτά πρέπει να περιλαμβάνουν την δυνατότητα πολιτικής δράσης. Στα πρότυπα αυτά δεν υπάρχει ανοχή στη βία, ούτε στην πραγμάτωση πολιτικών στόχων με βίαια μέσα.

Ταυτόχρονα, είναι σαφές ότι δεν μπορούμε να αναβάλλουμε άλλο τον σοβαρό προβληματισμό σχετικά με την πιο μακροπρόθεσμη διευθέτηση του ζητήματος του Κοσσυφοπεδίου. Τα περιθώρια της πολιτικής μας αρχίζουν να εξαντλούνται. Η κατάσταση στο Κοσσυφοπέδιο έχει το δυναμικό να βυθίσει στο χάος ολόκληρη την περιοχή και να αναστήσει φαντάσματα του πρόσφατου παρελθόντος. Χωρίς περιττές καθυστερήσεις πρέπει να ετοιμάσουμε το έδαφος για μελλοντική δράση, που να οδηγεί σε δίκαιη, βιώσιμη και έντιμη λύση που να μπορεί να γίνει αποδεκτή από τις δύο κοινότητες και να προσφέρει επαρκείς εγγυήσεις και στις δύο.

Όσοι διακηρύσσουν την προσήλωσή τους στην ευρωπαϊκή προοπτική πρέπει επίσης να είναι έτοιμοι να συνομιλήσουν με τους γείτονές τους. Δεν μπορεί να υπάρξει πρόοδος προς την Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς διάλογο ή χωρίς ειρηνική και εποικοδομητική δέσμευση.

Μέση Ανατολή

Η εξωδικαστική θανάτωση του Σείχη Ahmed Yassin στις 21 Μαρτίου, την οποία καταδίκασε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δεν διευκόλυνε ούτε την υπόθεση της ειρήνης στη Μέση Ανατολή ούτε την εξίσου ζωτική υπόθεση της καταπολέμησης της διεθνούς τρομοκρατίας.

Ταυτόχρονα, αναγνωρίζουμε το δικαίωμα του κράτους του Ισραήλ να προστατεύει τον εαυτό του και τους πολίτες του από τρομοκρατικές επιθέσεις και καταδικάζουμε ανεπιφύλακτα τις τρομοκρατικές φρικαλεότητες για τις οποίες είναι υπεύθυνη η Χαμάς. Τώρα και οι δύο πλευρές της σύγκρουσης πρέπει να δείξουν αυτοσυγκράτηση και να τερματίσουν το φαύλο κύκλο της βίας, διαλέγοντας επιτέλους το δύσκολο αλλά απαραίτητο δρόμο του διαλόγου.

Την ώρα που η κατάσταση στην περιοχή συνεχίζει να οξύνεται, η διεθνής κοινότητα δεν πρέπει να δώσει την εντύπωση ότι νίπτει τας χείρας της για την κρίση. Αν επιτραπεί στην ισραηλινή κυβέρνηση να προχωρήσει ανεμπόδιστα τόσο στο μονομερές, χωρίς διαπραγματεύσεις πρόγραμμα για απαγκίστρωση της από τη Γάζα, όσο και στην ανέγερση του τείχους ασφαλείας, υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθούν στην περιοχή νέες πραγματικότητες που θα παρεμποδίζουν μια βιώσιμη μακροπρόθεσμη λύση αντί να την προωθούν.

Πιστεύω ότι απαιτείται μια πολύ βαθύτερη εποικοδομητική δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι ώστε να εμφυσήσουμε νέα αίσθηση επείγοντος στο έργο μας από κοινού με τα Ηνωμένα Έθνη και τις Ηνωμένες Πολιτείες, να αναζωογονήσουμε τις προσπάθειες για διευθέτηση και να αξιοποιήσουμε την πρόοδο που είχε σημειώσει το χάρτης πορείας της Τετράδας.

Πρέπει να δώσουμε μια προοπτική στην περιοχή και υποστηρίξω ανεπιφύλακτα τη νέα, περιφερειακή προσέγγιση της Προεδρίας, με την οποία αυξάνεται το επίπεδο της δέσμευσης της ΕΕ μέσω της ανάπτυξης μιας Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης της ΕΕ με τη Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή.

Την περασμένη Δευτέρα, ο Πρόεδρος Μουμπάρακ ακύρωσε την επίσκεψη αντιπροσωπείας στην Κνεσέτ για τον εορτασμό της 25ης επετείου της Συνθήκης Ειρήνης Ισραήλ-Αιγύπτου. Την ίδια μέρα, κατά την έναρξη των εργασιών της Ευρωμεσογειακής Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης, εκλέξαμε ομόφωνα, και με την ψήφο του εκπροσώπου της Κνεσέτ, τον Πρόεδρο του αιγυπτιακού κοινοβουλίου ως πρώτο Πρόεδρο της Συνέλευσης. Κατανοώ ότι η Προεδρία και η Επιτροπή είχαν ανειλημμένες υποχρεώσεις για την προετοιμασία της σημερινής συνεδρίασης. Ένα μόνο έχω να πω: μην υποτιμάτε τη δύναμη του δημοκρατικού κοινοβουλευτισμού. Η Ευρωμεσογειακή Κοινοβουλευτική Συνέλευση μπορεί να αποτελέσει βάση για την προώθηση των κοινών στρατηγικών στόχων μας για την ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής.

*
* *

Πρόκειται για την τελευταία προγραμματισμένη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πριν από τις ευρωπαϊκές εκλογές στις 10-13 Ιουνίου, οπότε φαντάζομαι ότι θα περιμένετε να σας πω λίγα λόγια για τη σημασία τους.

Θα ήθελα κατ' αρχάς να αναφερθώ στην κλίμακα αυτών των εκλογών: 348.824.000 άνθρωποι στα 25 κράτη μέλη θα κληθούν να ψηφίσουν στις 10 έως 13 Ιουνίου. Θα είναι οι πρώτες ηπειρωτικής κλίμακας εκλογές στην ιστορία της Ευρώπης.

Επιπλέον, οι εκλογές αυτές διεξάγονται σε μια χρονιά επανακαθορισμού και ανανέωσης της Ένωσης μας και μέσα σε μοναδικές συνθήκες: είναι οι πρώτες ευρωπαϊκές εκλογές μετά τη διεύρυνση, υπάρχει η δελεαστική προοπτική της συμφωνίας για την πολυαναμενόμενη Συνταγματική Συνθήκη της Ευρώπης, ενώ σε λίγους μήνες θα ορισθεί νέα Επιτροπή.

Η επιτυχής ολοκλήρωση της διεύρυνσης αποδεικνύει την αμείωτη ζωτικότητα της Ένωσης μας και την αλάνθαστη ικανότητά μας να παίρνουμε τελικά τις σωστές αποφάσεις στα ζητήματα θεμελιακής σημασίας.

Εκεί που μέχρι στιγμής έχουμε φανεί λιγότερο αποτελεσματικοί είναι στην ικανότητά μας να μεταδώσουμε στο κοινό το συλλογικό μας μήνυμα. να μεταφέρουμε στους ευρωπαίους συμπολίτες μας τα επιτεύγματα της Ένωσης και τη σημασία της για τη ζωή τους.

Τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα έχουν πολλά να κερδίσουν από μια ριπή φρέσκου αέρα και έχουν ανάγκη το οξυγόνο της πραγματικής δημοκρατίας. Ποια ευκαιρία θα ήταν καλύτερη από αυτές τις ευρωπαϊκές εκλογές, αυτήν εδώ την εξαιρετική χρονιά, ώστε να εξασφαλισθεί μια πραγματικά ευρωπαϊκή διάσταση στην προεκλογική εκστρατεία των επόμενων μηνών;

Φυσικά, η εγχώρια πολιτική και τα ζητήματα προσωπικότητας θα διαδραματίζουν πάντοτε το ρόλο τους στις ευρωπαϊκές εκλογές. Αν όμως θέλουμε οι πολίτες να μπορέσουν κάποτε να συνδεθούν σωστά με τις δραστηριότητες της ΕΕ, χρειαζόμαστε μια ευρεία, ανοικτή και δημόσια συζήτηση για ευρωπαϊκά ζητήματα.

Η ημερήσια διάταξη της παρούσας Συνόδου Κορυφής αναδεικνύει ακριβώς το είδος των ζητημάτων που θα πρέπει να συζητηθούν στην προεκλογική εκστρατεία. Θα συζητήσετε – για να απλουστεύσω λίγο τα πράγματα – τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την οικονομική ανάπτυξη, την προστασία των πολιτών μας από τη μάστιγα της διεθνούς τρομοκρατίας, την απόφαση, μέσω της νέας Συνθήκης, για τον καταμερισμό αρμοδιοτήτων στην ΕΕ για λογαριασμό των πολιτών, καθώς και την ενίσχυση του ρόλου της Ευρώπης στον κόσμο.

Όσο σοφές και περιεκτικές αν είναι οι αποφάσεις που θα πάρετε σήμερα εδώ, η συζήτηση δεν πρέπει να τερματισθεί στις Βρυξέλλες. Απευθύνω έκκληση σε όλους σας, τις προσεχείς εβδομάδες και μήνες να προπαγανδίσετε ενεργητικά όλα αυτά τα ζητήματα και για την κοινή μας υπόθεση – για μακροπρόθεσμη ειρήνη, ευημερία και σταθερότητα σε ολόκληρη την ήπειρό μας.

Τα πέντε προηγούμενα χρόνια, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έπαιξε το ρόλο του και εκπλήρωσε σε μεγάλο βαθμό το θεσμικό καθήκον του, ιδίως όσον αφορά την αποτελεσματική και υπεύθυνη άσκηση των νομοθετικών εξουσιών του και την ενθουσιώδη και αμέριστη υποστήριξη στη διαδικασία της διεύρυνσης.

Θα ήθελα λοιπόν τώρα να τονίσω, καθώς προχωρούμε προς αυτές τις μοναδικές ευρωπαϊκές εκλογές, ότι έχει έλθει η ώρα οι πολιτικοί ηγέτες της Ευρώπης να τιμήσουν το ευρωπαϊκό σκέλος της συμφωνίας με τους εκλογείς της Ευρώπης. Σε αυτό το βαρυσήμαντο ορόσημο της ιστορίας της Ευρώπης, με σεβασμό ζητώ από όλους σας να βγείτε στον κόσμο και να κινητοποιηθείτε για το δημοκρατικό μέλλον της Ευρώπης.